

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی **صبح ایران**

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: **مهدی رحمانیان**

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴۰ ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر:۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها:۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: صمیم

شرق

روزنامه

شنبه ۲۴ آبان ۱۴۰۴ • ۲۴ جمادی‌الاولی ۱۴۴۷ • ۱۵ نوامبر ۲۰۲۵ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۲۵۵ • ۱۲ صفحه
اذان ظهرتهران ۱۱:۴۹ • اذان مغرب ۱۷:۱۷ • اذان صبح فردا ۵:۱۴ • طلوع آفتاب ۶:۴۱

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

رستاخیز زنان ایران

چرا زنان ایرانی در ماه‌های اخیر درخشیده‌اند؟

کیسوفقهوری

رستاخیز زنان ایران

در تاریخ نایب‌قهرمان آسیا شد؛ آن‌هم در رشته‌ای که حضور حرفه‌ای زنان در آن فقط طی دو، سه سال اخیر ممکن شده است. در فوتسال، دختران ایران همچنان پی‌ریبی می‌درخشند و حتی زهره جعفری عنوان «بهترین مربی زن جوان آسیا» را گرفت، نشانه‌ای از تحول در ساختار مربیگری زنان.

در بازی‌های کشورهای اسلامی ۲۰۲۵ در ریاض نیز دختران ایران خبرساز شدند: ندا شهسواری دو طلای تاریخی در تنیس روی میز (انفرادی و دویل) گرفت، وزنه‌برداران جوان چند مدال ارزشمند کسب کردند و والیبالی زنان با مدال برنز جایگاه تازه‌ای برای خود ساخت. علاوه بر اینها، سه قهرمانی طلایی تیمی -والیبال، فوتسال و هندبال- در یک بازه زمانی کوتاه رخ داد؛ اتفاقی که در ۲۰ سال اخیر نظیری نداشت. حتی رشته‌هایی مثل بوکس زنان که تا همین چند سال پیش برای زنان ایران ممنوع یا نیمه‌ممنوع بود، امروز صاحب اولین مدال‌های تاریخ خود شده‌اند.

اما درخشش زن‌ان فقط به میدان‌های ورزشی محدود نماند. در عرصه علمی نیز اتفاق‌های مهمی رقم خورد. در کنکور ۱۴۰۴ دختران در چند گروه آزمایشی رتبه‌های تک‌رقمی کسب کردند و بار دیگر پیشتازی‌شان را نشان دادند. در المپیادهای جهانی، خانه خرم‌دشتی مدال طلای نجوم را گرفت، سارا موسانی در فیزیک جهانی نقره آورد و ایران بار دیگر در میان برترین‌های جهان دیده شد.

در حوزه پژوهش، دو نام بیش از دیگران درخشیدند:

سپیده میرزایی‌ورزقانی که به دلیل تحقیقات پیشرو در مقاومت دارویی سرطان، مدال دانشمند جوان جایزه بین‌المللی مصطفی ۲۰۲۵ را دریافت کرد و روجا رحیمی، استاد داروسازی سنتی دانشگاه تهران که جایزه Bionorica Phytoneering Award ۲۰۲۵ را در حوزه داروهای گیاهی به دست آورد.

اتفاق‌خوانی

فردوسی به جامه‌دریدن ما نیازی ندارد

محمدرضا ضیغمی

خندانندگی پیش‌باافتاده است، بلکه مبتنی بر دانش و اطلاعات درستی از شاهنامه هم نیست و حتی از نوعی سلیقه زیبایی‌شناختی هم برخاسته است؛ همه اینها درست، ولی آنچه مرا بیشتر ناراحت می‌کند، رفتار خشنی است که از جانب «ما» و سیستم با او می‌شود. چیزهای مهم‌تری دارد این وسط قربانی می‌شود که اتفاقاً ارزش‌هایی فردوسی‌وار است و آن ادب و آزادی است. ما ادب را قربانی می‌کنیم و دولت، آزادی را قربانی می‌کند. ممکن است بگوییم «ما به ادب و آزادی اعتقاد نداریم و قربانی‌شدن‌شان اشکالی ندارد»، اما در این صورت این سؤال را باید پاسخ بگوییم که چرا طرفدار شاهنامه‌ایم؟ آیا می‌دانیم جایگاه آزادی و ادب در این کتاب کجاست؟ ممکن است بگوییم با ایده‌های شاهنامه ازجمله آزادی و ادب مخالفیم و فقط برای آن ارزش «ادبی» قائلیم، و باز در این صورت باید به این سؤال پاسخ دهیم که حالا که خودمان فردوسی را داریم نقد می‌کنیم، چرا از مخالفت دیگری با فردوسی عصبانی شده‌ایم؟

ایین واکنش‌ها به موسوی، بیش از آنکه نشان‌دهنده علاقه ما به شاهنامه باشد، محصول تعصبی است که نمی‌تواند تحمل کند که بزرگانش به نظر دیگری «مقدس» نباشند. اینجا به فردوسی نه به خاطر فردوسی‌بودنش، بلکه چونان یک «نماد» از هرچه باعث «افتخار» است، نگاه می‌شود. می‌توانست به جای فردوسی هر چیز دیگری باشد که بتوان به نوعی آن را «تابوسازی» کرد. حالا اگر به ایده ایران مربوط باشد عده‌ای این «تابوبودگی» را بخواهند علم کنند،

۵۰۰هزار نفر

بیش از نیم‌میلیون نفر در کره جنوبی روز پنجشنبه در آزمون طاقت‌فرسای ورود به دانشگاه‌ها شرکت کردند؛ آزمونی که در طول مدت آن پلیس برای رساندن به‌موقع داوطلبان به حوزه‌ها بسیج شد و تمامی پروازها برای مدت ۳۵ دقیقه متوقف شدند. پروازها ازجمله در فرودگاه بین‌المللی اینچئون، بین ساعت ۱۳:۰۵ تا ۱۳:۴۰ به طور کامل برای نشست و برخاست ممنوع شد تا هیچ مزاحمتی هنگام برگزاری بخش شنیداری امتحان زبان انگلیسی ایجاد نشود.

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی **صبح ایران**

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: **مهدی رحمانیان**

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴۰ ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر:۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها:۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: صمیم

شرق

روزنامه

شنبه ۲۴ آبان ۱۴۰۴ • ۲۴ جمادی‌الاولی ۱۴۴۷ • ۱۵ نوامبر ۲۰۲۵ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۲۵۵ • ۱۲ صفحه
اذان ظهرتهران ۱۱:۴۹ • اذان مغرب ۱۷:۱۷ • اذان صبح فردا ۵:۱۴ • طلوع آفتاب ۶:۴۱

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

خارجی‌خوانی

تصویرگری بانوی اول نیویورک

در حمایت از غزه

نشریه نیویورکر در جدیدترین شماره خود مقاله‌ای با عنوان «در غزه، خانه فقط یک خاطره است» منتشر کرده است. این مقاله تصاویر آن در شبکه‌های اجتماعی بر مبنای آثاری از «راما دواجی» است.

نام او این روزها به خاطر انتخاب‌شدن همسرش، «زهران ممدانی»، به عنوان شهردار نیویورک بیشتر شنیده می‌شود. به‌تازگی کاردین او را بانوی اول نسل زد نامیده است. «راما دواجی» البته پیش‌تر نیز حمایت خود را از زنان و کودکان فلسطینی در غزه اعلام کرده بود و در جشن پیروزی لباسی از طراح فلسطینی-اردنی، «زید حجازی» پوشیده بود.

در ادامه به بخش‌هایی از این مقاله اشاره می‌شود.

که دیگر امکان بازگشت به آنها را ندارند؛ خانه‌هایی که اغلب مجبور شدند در چند دقیقه ترک کنند و اکنون فقط در خاطره وجود دارند.

سازمان ملل متحد تخمین می‌زند که حداقل ۱.۹ میلیون نفر در طول جنگ غزه آواره شده‌اند. یکی از آنها «شاهد شملی» ۲۰ساله است و در حال حاضر در اردوگاهی در دیر البلج، در مرکز نوار غزه، زندگی می‌کند. «شملی» و خانواده‌اش در برج الجندی‌المجهول زندگی می‌کردند؛ ساختمانی ۱۴ طبقه که روبه‌روی یک بستنی‌فروشی و یک فروشگاه ورزشی قرار داشت و محل سکونت صدها نفر بود. در ۱۴ سپتامبر ۲۰۲۵، آنها از حمله قریب‌الوقوع مطمح و مجبور به تخلیه منطقه شدند. به آنها ۲۰ دقیقه فرصت داده شد. او به محمد ر. مهاویش گفت: «آن ۲۰ دقیقه مثل دو ثانیه بود». روایت او نوع فاجعه‌ای را که فلسطینی‌ها محتمل شده‌اند و اینکه چگونه این فاجعه تفکر آنها را درمورد آنچه در پیش است، حتی پس از آتش‌بس به تصویر می‌کشانده؛ روایت‌هایی از احساسات آنها درمورد خانه و آینده، در حالی که هیچ تصور قطعی درباره آنها ندارند. بیشتر آنها چند دقیقه فرصت داشتند تا از خانه‌ای که زندگی، خاطرات، اسناد، عکس‌ها و نسل‌ها در آن جمع شده بود، خارج شوند. بسیاری با لباس‌های تن‌شان فرار کردند. برخی فقط توانستند اسناد هویتی یا یک تلفن همراه بردارند.

وقتی پس از آتش‌بس تلاش کردند به مناطق سابق خود بازگردند، چیزی جز ویرانه، خاکستر، اسکلت‌های فروپاشیده ساختمان‌ها و خیابان‌هایی بی‌نام‌ونشان باقی نمانده بود. مساحت وسیعی از مناطق مسکونی عملاً «پاک شده» و از میان رفته‌اند. بسیاری برای تشخیص خانه خود باید از میان خرابه‌هایی عبور می‌کردند که هیچ نشانی از گذشته در آنها باقی نمانده بود.

مقاله گزارش می‌دهد که از دست دادن خانه برای فلسطینی‌ها فقط از دست دادن یک ساختمان نیست، بلکه از دست رفتن هویت، ریشه‌ها، تاریخ خانوادگی و شبکه اجتماعی است. برای بسیاری، «خانه» جایی بود که چند نسل در کنار هم زندگی کرده بودند؛ بخشی از پیوند گسترده خویشاوندی که در غزه اهمیت حیاتی دارد. در مقاله چندین روایت از زندگی پر از تعلیق مردم غزه آمده است:

زنی که با نابودی خانه‌اش، عکس‌ها و خاطرات همه سال‌ها، حس می‌کند گذشته‌اش «محو شده» یا مردی که سال‌ها صرف ساختن خانه سه‌طبقه‌اش کرده بود و آن را «سرمایه زندگی» می‌دانست، اما اکنون شاهد زمین پر از آجر و شیشه‌خرده است و از همه دردناک‌تر کودکانی که از هر صدای بلندی می‌هراسند و نمی‌دانند چرا به خانه برمی‌گردند.

طنزخوانی

رونمایی از ربات دست‌گیر، مشتی و سفره‌دار

آیدین سیارسریع

- آقا همه‌جای دنیا ربات انسان‌نما

می‌سازن، اینجا انسان ربات‌نما.

+ نمایشگاه کیش اینوکس رو می‌گی؟

- آره.

+ پرفورمنس اعتراضی بود؟

- اعتراضی هم اگه باشه ربات‌ها باید

بکنن.

+ من از اون روزی می‌ترسم که رباتا دنیا رو فتح کنن.

- اشتباه بزرگی کردیم داشونو درآوردیم.

+ یا دعا کنیم اینا واقعا ربات باشن.

- شاید بودن.

+ به نظر نمی‌رسید ... با این حال دختره ربات‌تر بود.

- دختره جوش داشت.

+ مرده هم همه‌اش دستشو به حالت

«نوکرم داداش» می‌داشت رو سینه‌اش.

- چه اشکالی داره؟

+ رادش تو مسافران بیشتر ربات بود تا

این.

- چطور؟

+ ربات این کارا رو نمی‌کنه.

+ الان نمی‌کنه. در آینده شاید بکنه.

+ غیبتی هم بود. تا فیلم‌برداره دو جمله

با دختره حرف زد سریع اوجولد جلدو گفت حرفی داری یا من بزین.

- برنامه‌نویس‌ش نومی بودی دیگه.

+ پس می‌گی ربات بودن!

- ربات، این‌جوری باشه بهتره.

+ چرا؟

+ اون رویداد فناوری که دیروز تو روسیه بود رو ندیدی؟

+ نه. چی شد؟

- از به ربات انسان‌نما رونمایی‌کردن، رباته تلوتلو می‌خورد.

+ یاد اون شعر برپون اعتصامی افتادم.

+ کدوم؟

+ محسوب رباتی به ره دید و گریبانش گرفت.

- ربات گفت این سیلیکون است افسار نیست.

+ رباته نگفت هنوز منو نگرفته؟

+ نه نه کم تلوتلو خورد افتاد زمین.

همین اتفاق اکه اینجا می‌افتاد ملت می‌گفتن آبرومون رفت.

+ الان آبرومون حفظ شده؟

- حداقل رباتمون نیفتاد زمین.

+ این رباتی که من دیدم دست بقیه رو هم می‌گیره.

- مشتی بود و پرطرفدار.

+ ولی ربات نبود.

+ رو چه حساب؟

+ می‌کن دم در حواش نبوده به یکی گفته اول شما.

+ از خودت درآوردی؟

+ مشخصا.

- پس قبول داری رباته!

+ تو چرا اصرار داری بگی رباته؟

- نمی‌خوام دچار شرم نیابنی بشم.

+ تو چرا دچار شرم نیابنی میشی؟

- چون معمولاً اونایی که باید شرم کنن نمی‌کنن.

+ و تو باید شرم کنی.

- بالاخره یکی باید شرم کنه این وسط.

+ الان که دارم فکر می‌کنم می‌بینم ربات بوده واقعا.

- دستت درد نکنه. اییشالا تو ایونتات جبران کنیم.

خبرخوانی

زنبورها مورس یاد می‌گیرند؟

خبرآتلاین: محققان دانشگاه کوئین مری لندن برای اولین بار نشان داده‌اند که زنبور عسل می‌تواند براساس مدت‌زمان‌های مختلف نشانه‌های بصری، تصمیم بگیرد که کجا به دنبال غذا بگردد. چند دانشجوی دکترا هراتونیی ویژه ساختند تا زنبورها را آموزش دهند تا در یکی از دو دایره چشمک‌زن، که به مدت‌زمان چشمک‌زدن طولانی یا کوتاه نشان داده شده بودند، یک پاداش قندی پیدا کنند. به‌عنوان مثال، وقتی چشمک‌زدن کوتاه یا نقطه با شکر مرتبط بود، چشمک‌زدن بلند یا خط تیره با ماده تلخی که زنبورها دوست ندارند، مرتبط بود. آنها سپس زنبورها را با چراغ‌های چشمک‌زن از بادون شکر آزمایش کردند تا بررسی شود که آیا انتخاب‌های زنبورها توسط نور چشمک‌زن هدایت می‌شود یا توسط نشانه‌های بویایی یا بصری موجود در شکر. واضح بود که زنبورها یاد گرفته بودند که نور را بر اساس مدت‌زمان آن تشخیص دهند.